

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΕΡΜΗΣ.

Ατλας, ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν,
θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτρίβων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἡ μὲν ἔγείνατο
Ἐρμῆν μεγίστῳ Ζηνὶ, δαιμόνων λάτριν.
ἡκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὄμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ύμνωδεῖ βροτοῖς,
τά τ' ὅντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἐλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὐ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις 10
βίᾳ Κρέουσαν, ἐνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ύπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνώστης δὲ πατρὶ, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς διήνεγκεν ὄγκον· ως δ' ἦλθεν χρόνος, 15
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
ἐς ταυτὸν ἄντρον οὐπέρη ηὔνασθη θεῷ
Κρέουσα, κάκτιθησιν ως θανούμενον
κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σώζουσα τοῦ τε γηγενοῦς 20
Ἐριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρῷ παραζεύξασα φύλακε σώματος
διστὼ δράκοντε, παρθένοις Ἀγραυλίσι
δίδωσι σώζειν. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ
νόμος τίς ἔστιν ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις
τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν 25
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ως θανουμένῳ.
καί μὲν ὃν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·